

فلاحیت پیشه:

آقای رئیسی پایش را از آسمان روی زمین بگذارد#۴۷؛ مردم در شعب ابیطالب باشند و مسئولان در رفاه؟

حشمت الله فلاحیت پیشه نماینده پیشین مجلس در مصاحبه با روزنامه اعتماد دیدگاه خود را در باره سیاست برجامی دولت و رویکرد اقتصادی آن روشن کرده است.

به گزارش سایت خبری پرسون، این مصاحبه را می خوانید:

دولت اعلام کرده است که منابع تخصیص داده برای ارز ترجیحی به پایان رسیده است و چاره‌ای جز تغییر در نحوه پرداخت یارانه‌ها پیش پای دولت نیست. چرا دولت به جای دست گذاشتن روی یارانه آرد، فکری برای رفع تحریم‌ها نمی‌کند تا درآمدهای ارزی‌اش افزایش یابد؟

به این سوال از دو بعد می‌توان پاسخ داد؛ نخست از بعد دیپلماسی و دوم از بعد نظام بودجه‌ریزی. واقعیت این است که این دولت فرصت طلایی خود را برای احیای برجام از دست داده است و از این به بعد کشوری که از احیا نشدن برجام بیشترین آسیب را می‌بیند، ایران است نه هیچ کشوری. بنابراین انتظار این است که ایران برای تامین منابع ارزی خودش تحرکی در امر احیای برجام صورت دهد. اینکه مسئولان می‌گویند ارز نداریم، به وضوح دلایل تحریم‌هایی است که علیه ایران وجود دارد. نکته دوم نظام بودجه‌ریزی در کشور و ایرادهایی است که ما در آن می‌بینیم. متأسفانه نگاه دولت‌ها در کشور به یارانه، صحیح نیست. واقعیت این است که یارانه حق مردم است و اگر هم قرار است تغییری در پرداخت آن صورت بگیرد، این مردم هستند که باید از این تغییرات منتفع شوند. در حال حاضر یارانه‌ای که برای آرد پرداخت می‌شود ۷۰ هزار میلیارد تومان است. اگر دولت بخواهد این ۷۰ هزار میلیارد تومان را در بخش فرودست جامعه توزیع کند و اگر بتواند این کار را بکند، آن بخش فرودست می‌تواند به راحتی از منافع این یارانه برخوردار شود. اما متأسفانه نظام بودجه‌ریزی ما با پدیده‌ای روبه‌رو است که من اسمش را می‌گذارم بودجه‌خواری. این یارانه به جای اینکه به دست مردم برسد، با دست‌اندازی‌هایی از سوی نهادهای مختلف روبه‌رو می‌شود. بنابراین کاری که دولت باید بکند، این است که این نظام بودجه‌ریزی را اصلاح کند تا اعمال تغییرات در پرداخت یارانه‌ها، منافعتش به مردم برسد.

ما در دولت آقای احمدی‌نژاد تجربه هدفمندی یارانه‌ها را داشته‌ایم. اما در نهایت اوضاع به این سمت پیش رفت که درآمد ستاد هدفمندی یارانه‌ها، در جاهایی مصرف شد که خلاف قانون بود. یارانه‌ای هم که به مردم پرداخت شد حالا هیچ ارزشی ندارد. اخیراً نیز فهرستی منتشر شده در این خصوص که این درآمد در برخی نهادها هزینه شده که کاملاً خلاف قانون اساسی است. چه امیدی می‌توان داشت که در خصوص یارانه آرد، این اتفاق نیفتد؟

متأسفانه ایرادی که در کشور ما وجود دارد، این است که نوعی تفکر انجمن حجتیه‌ای در ساختار تصمیم‌گیری کشور دیده می‌شود. مدام گفته می‌شود که مردم باید مقاومت کرده و سختی‌ها را تحمل کنند. سخن از شعب ابیطالب به میان می‌آید، اما واقعیت این است که در آن زمان پیامبر خودشان سنگ به شکم می‌بستند و در کنار دیگر مردم تحریم‌ها را تحمل می‌کردند. اما امروز می‌بینیم که کسانی سخن از لزوم مقاومت و تحمل مردم به زبان می‌آورند که خودشان و خانواده‌شان در وضعیت مناسب زندگی می‌کنند و سختی‌ها هیچ آسیبی به کیفیت زندگی آنها وارد نکرده است و در آن سو، این مردم هستند که باید سختی بکشند. این دیدگاه که ما انتظار داشته باشیم که بار تبعات همه نقص‌ها و سوءمدیریت‌های کشور، روی دوش مردم باشد و انتظار داشته باشیم مردم همه سختی‌ها را تحمل کنند و از سوی دیگر عده‌ای که این سخنان را بر زبان می‌آورند در شرایط آرام و باثبات زندگی کنند، بسیار آسیب‌زاست. در مورد بودجه‌خواران توضیح دادم. تاکید می‌کنم اگر این فهرست منتشر شده در خصوص هزینه شدن درآمدهای ستاد هدفمندی یارانه در نهادهای نامربوط درست باشد، کاملاً خلاف قانون اساسی است و من تعجب می‌کنم که چرا صدایی از جایی و کسی بلند نمی‌شود و کسی به این امر اعتراض نمی‌کند. اگر این فهرست منتشر شده درست باشد، نهاد تبلیغاتی فرهنگی که در خارج از کشور فعالیت می‌کند از درآمدهای ستاد هدفمندی یارانه‌ها برخوردار شده است. این امر کاملاً خلاف قانون اساسی است. این نشان می‌دهد که برخی نهادها به محض اینکه دچار کمبود بودجه می‌شوند، به هر ترتیبی می‌کوشند تا به نسبت قدرتی که دارند به برخی منابع درآمدی دسترسی یافته و از آن برداشت کنند. در حالی که این منابع متعلق به مردم و یارانه‌ها حق مردم است. متأسفانه دولت‌های ما یاد گرفته‌اند که نگاه‌شان به یارانه نگاه اعانه‌ای باشد. در حالی که یارانه حق مردم و متعلق به مردم است.

روز گذشته آقای ریسی در دیدار با بشاراسد گفتند که منافع کشورهای منطقه از طریق مقاومت تامین می‌شود نه از میز مذاکره. پیش‌تر هم آقای ریسی بارها گفته بودند که دولت‌شان اقتصاد را به برجام گره نمی‌زند. اما به نظر می‌رسد در عرصه واقعیت این تحریم‌هاست که به اقتصاد ما گره خورده است. به نظر می‌رسد که دولت فعلی چندان به احیای برجام توجه نشان نمی‌دهد.

مقاومت و دیپلماسی دو روی یک سکه هستند. نه مقاومت نافی دیپلماسی است و نه دیپلماسی نافی مقاومت. ما در بسیاری از مقاطع از مقاومت نتیجه گرفتیم و توانستیم منافع‌مان را تامین کرده و امنیت خود را تقویت کنیم. برای مثال ما در سوریه خیلی هزینه کردیم و توانستیم دستاوردهایی هم داشته باشیم. اما در مرحله بعدی و از بعد دیپلماتیک و اقتصادی آن، هنوز نتوانسته‌ایم بابت هزینه‌هایی که در سوریه کردیم، برداشت داشته باشیم. این در حالی است که روسیه همین حالا این کار را می‌کند اما ما نه تنها برداشتی نداشته‌ایم، بلکه هنوز هم در حال هزینه‌کردن در سوریه هستیم. در موضوع برجام هم باید بگویم دولت آقای ریسی باید پایش را از آسمان بر زمین بگذارد. البته ضعف دولت آقای ریسی در زمینه برجام واضح و مشهود است.